

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Sok szeretettel köszöntöm a Kedves Szülőket!

Mint felelős lelkipásztor a rám bízottakért kell dolgozzak. Feladataim között szerepel a jövő nemzedékének hitéleti segítése, fejlesztése is. Önök is szüleiktől, nagyszüleiktől és lelkipásztoraitól sajátították el a hittel kapcsolatos ismereteiket, életük céljainak meghatározását, erkölcsi és szellemi értékrendjük kialakítását. Ezért az alábbiakban néhány szempontot tárok önök elé, a hittannal kapcsolatban:

- az ember nem tud létezni valós értékek nélkül – nagyon iránytalanná (céltalanná) válna;
- ma túl sok információ, különböző, egymásnak ellentmondó, értékek jelennek meg a világban, egyenlő súllyal – hogy lehet eldönteni, melyik vezet igazán életre?
- az értékeket valamiképpen rangsoroljuk – nem mindegy, hogy mi kerül a rangsor elejére – azt kiemelt fontossággal kezeljük;
- a sokféle, egyenlőnek látszó értékek között milyen jó lenne azt keresni, amely örökkévaló, túlmutat ezen a földi életen;
- a hittan erre mutat: Istenről, a Teremtőről, Megváltóról, Megszentelőről tanít, beszél.
 - hittanórán közelebb kerülünk Istenhez és közelebb kerülünk önmagunkhoz is;
 - Milyen értékeket akarunk az életünkben, amelyek segítenek az élet útján önmagunkkal, Istennel, másokkal való kapcsolatunkban?
 - a hittan azt is megmutatja, hogy nem vagyunk egyedül a világban
 - Isten szólt a történelemben és szól ma is:
 - nem hagyta magára az embert
 - Vajon mit üzen? Mit lenne jó megtanulnunk tőle, róla?
 - mostanában elveszítjük az utat az örökkévalóság felé, minden arra mutat, hogy a pillanatnak éljünk
 - de a pillanatok elmúlnak és magányosnak, üresnek érezzük magunkat
 - a hittan választ ad: Hogyan tudunk Istenhez fordulni örömben, fájdalomban – ő nem múlik el, hozzá mindig fordulhatunk.

A hittan tehát:

- tágítja a teremtett és minket körülvevő világról alkotott képünket;

- segít megismerni és megküzdni saját belső világunkat és megszeretni azt;
- megmutatja, hogy nem véletlenül vagyunk, Isten akart minket és terve van velünk;
- Istenre irányítja a figyelmünket, aki végtelenül szeret és örökkévaló;
- utat mutat, hogy másokkal való kapcsolatban ne bántsuk a környezetünket, hanem segítsünk, hogy ne legyen annyi egymásnak okozott szenvedés a világban.

Tisztelt Szülők! Önök felelősek azért, hogy a gyermekeik a szellemi tudás mellett milyen hitbeli, erkölcsi és lelki segítségben részesülnek. Fontolják meg, és döntsenek lelkiismeretükre hallgatva.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket!

Imádsággal:

Tápai Péter plébániai kormányzó